

Nr 403

Av herrar **Gustafsson** i Stenkyrka och **Franzén** i Träkumla, *angående rätten till avdrag vid beskattningen för resor med egen bil till arbetsplatsen.*

Bilismen har under en ganska kort tid grundligt förändrat förutsättningarna för boende och sysselsättning. Även i de delar av landet där de kollektiva trafikmedlen är svagt utvecklade — eller i det närmaste indragna — kan människorna förflytta sig över stora avstånd utan alltför lång tidsspillan. Följden av detta har blivit en ökad rörlighet på arbetsmarknaden. Det är i dag inget ovanligt att arbetstagare dagligen med bilens hjälp förflyttar sig 10 mil — eller mera — per dag mellan hemmet och arbetsplatsen.

Fördelarna med denna rörlighet är uppenbara. Lantbrukare som upphör med sitt företag kan skaffa sig sysselsättning i annan näringsgren utan att behöva överge sin gamla bostad. Landsbygdens bostadsbestånd kommer till nytta, och vederbörande behöver inte ställa sig i tätortens bostadskö. Närheten till anhöriga och en invand miljö är andra faktorer som kan inverka positivt på trivsel och arbetsförmåga. Denna form av strukturomvandling bör på allt sätt underlättas av samhället då den medverkar till förbättrat befolkningsunderlag i glesbygderna samtidigt som den lättar trycket på bostads- och servicebehoven i tätorterna.

En väg för samhället att underlätta denna boendeform är avdragsrätten vid inkomsttaxering i fråga om resorna till och från arbetsplatsen. Enligt de av taxeringsmyndigheterna fastställda reglerna medges för närvarande inte ett skäligt avdrag för dessa kostnader. Enligt riksskattenämndens rekommendation medges avdrag med 2 kronor per mil upp till 1 000 mil per år. Därefter sänks avdraget till 1 krona och 20 öre per mil. Maximeringen till 1 000 mil för det högre avdraget medför t.ex. att den som har 5 mil att köra till och från arbetet dagligen drabbas av maximeringen och sålunda får ett kraftigt reducerat avdrag för de överskjutande milen. Maximigränsen vid 1 000 mil bör sålunda slopas då den reducerar avdraget redan vid mycket rimliga reseavstånd mellan hemmet och arbetsplatsen.

Det nuvarande avdraget med 2 kronor per mil torde inte motsvara de för varje år ökade driftkostnaderna varför en justering uppåt måste anses angelägen. För den arbetstagare som är nödsakad att hålla egen bil för resorna mellan hemmet och arbetsplatsen innebär själva anskaffningskost-

naden en grundinvestering som motiverar ett särskilt fast avdrag vid sidan av milavdraget. Det nuvarande milavdraget tar endast hänsyn till de rörliga kostnaderna för bilhållningen, men då inköpskostnaderna jämte skatt och försäkring stiger för varje år är det motiverat att även medge ett schablonavdrag för täckande av viss del av inköpskostnaden. Detta ter sig rättvist inte minst mot den bakgrunden att statliga befattningshavare erhåller avdrag för resor i tjänsten med belopp som motsvarar ersättningen enligt det statliga resereglementet.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt prövning av grunderna för avdrag vid inkomsttaxeringen för resor till och från arbetsplatsen med bil för utformande av sådana bestämmelser att ett mera rättvisande avdrag kan medges för de verkliga bilkostnaderna i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 25 januari 1967

Torsten Gustafsson (cp)
i Stenkyrka

Nils Franzén (cp)
i Träkumla
